Treperi

val travnog lica

dah njiva

privlači izdašna ravnica

kao okean zlatna žita mame

Pođoh

i zastah

načas obuzme kolor panorame

obličje brda

tajac gorske tame

Čujem

dozivlju otegnuto

prisno

- Ta mi smo svagda

bliski Bački znanci

- O jesmo

jesmo

ali znajte –

dojen sam kršem lepim ko u bajci

Nek’ čarda pesmom budi ravni

salaš

opsednut ovcama i psima

al’ bistri izvor

vrh u oblacima

prožimlju niti ostale u njima

Začas zabruji pesma

žubor vrela

i urlik vuka

zavijanje bure

i vejavica

i paperja bela

i kliktaj orla sa litice sure

Ključa iz badže izdušene

i ono leto

i ona zima –

fatamorgana na ravnicu pala

i pogled kuje kao ekserima

Ovde sam

a misli lete

lete

Bivam na plododarnim ravnima

sa vama

a iz sećanja zove

Ličko dete

Dušan Ćurčić